Dosarul nr.2rc-30/2025 Judecătoria Orhei, sediul Rezina, judecător E. Lavric

D e c i z i e

12 septembrie 2025
mun.Bălţi

Colegiul Civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi şi Radu Holban

studiind recursul declarat de Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului, avocat Turuta Constantin, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 prin care s-a admis parţial cererea cu privire la asigurarea acţiunii înaintată de SRL „Edirica", în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Edirica", în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana către SRL „Promar-Tur" şi ÎI „Polihovici Vladimir" privind repararea daunei cauzate prin ridicarea şi darea în exploatare a unei construcţii cu încasarea cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei:

1. La 22 noiembrie 2024 în Judecătoria Orhei, sediul Rezina a fost înregistrată cererea de chemare în judecată, înaintată de SRL „Edirica", în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana către SRL „Promar-Tur" şi ÎI „Polihovici Vladimir", privind repararea daunei cauzate prin ridicarea şi darea în exploatare a unei construcţii, cu încasarea cheltuielilor de judecată.
2. Reclamanta solicită încasarea solidară din contul SRL „Promar-Tur" şi ÎI „Polihovici Vladimir" a sumei de 865.379, 89 lei cu titlu de prejudiciu material, cu indexarea sumei pe durata executării hotărârii judecătoreşti; recunoaşterea SRL „Promar-Tur" şi ÎI „Polihovici Vladimir" responsabili de tulburare de posesie şi de influenţa vecină inadmisibilă prin deteriorarea intenţionată şi ilegală a bunului reclamantei SRL „Edirica", cu încasarea solidară din contul acestora a sumei de 1.000.000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral şi cheltuielilor de judecată compuse din: taxa de stat, taxa de timbru, serviciile expertului judiciar şi al avocatului, serviciile poştale şi altele în mărime totală de 60.061,40 lei.
3. Concomitent cu intentarea acţiunii civile, SRL „Edirica", în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, a înaintat cerere privind asigurarea acţiunii civile, prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare, bunurile mobile şi imobile ce aparţin pârâtilor SRL „Promar-Tur" şi ÎI „Vlad Polihovici", în limita sumei pagubei materiale de 865.379,89 lei, prejudiciului moral în mărime de 1.000.000,00 lei şi a costurilor de judecată în sumă de 60.061,40 lei.
4. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 22 noiembrie 2024, s-a admis parţial cererea SRL „Edirica", în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, dispunând aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum

şi asupra mijloacelor băneşti ce aparţin pârâţilor SRL „Promar-Tur” şi ÎI „Vlad Polihovici”, cu titlu de asigurare a acţiunii, în limita valorii prejudiciului material estimat la 865.379,89 lei, cu notarea acţiunii în Registrul bunurilor imobile.

5. Ulterior, la 02 decembrie 2024, SRL „Promar-Tur”, în persoana reprezentantului, avocat Nicolae Chilat, a depus recurs împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 22 noiembrie 2024.

6. Prin decizia Curţii de Apel Nord din 03 martie 2025, s-a respins recursul declarat de SRL „Promar-Tur”, în persoana reprezentantului, avocat Nicolae Chilat, cu menţinerea încheierii din 22 noiembrie 2024 fără modificări.

7. La 16 ianuarie 2025, Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului Turuta Constantin a depus cerere-notificare prin care s-a solicitat încetarea procesului în privinţa ÎI „Vlad Polihovici”, dat fiind radierea acesteia din Registrul de Stat al întreprinzătorilor individuali la 20 decembrie 2024, în baza deciziei fondatorului din 17 octombrie 2024.

8. Ca urmare, la 07 februarie 2025, SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana a formulat o cerere prin care a solicitat respingerea cererii din 16 ianuarie 2025 privind încetarea procesului în temeiul art.265 lit.g) Cod de procedură civilă, propunând înlocuirea în proces a părţii pârâte – ÎI „Vlad Polihovici” – cu fondatorul acesteia, persoana fizică Vladimir Polihovici, şi citarea acestuia în temeiul art.70 Cod de procedură civilă.

9. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 07 martie 2025, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea-notificare formulată de Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului Turuta Constantin, admiţând totodată cererea depusă de SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, dispunând înlocuirea părţii pârâte ÎI „Vlad Polihovici” cu fondatorul acesteia, persoana fizică Polihovici Vladimir Chiril.

10. Ulterior, la 11 martie 2025, a fost înregistrată de SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, prin care s-a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii civile asupra mijloacelor financiare, bunurilor mobile şi imobile aparţinând pârâtului Vladimir Polihovici, în limita sumei de 865.379,89 lei, reprezentând prejudiciul material, la care se adaugă prejudiciul moral de 1.000.000,00 lei şi cheltuielile de judecată în cuantum de 60.061,40 lei.

11. În motivarea solicitării privind asigurarea acţiunii reclamanta a menţionat că, măsura este justificată de existenţa unui risc iminent privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti favorabile reclamantei.

12. La fel, reclamanta a menţionat că pârâţii refuză să răspundă solicitărilor adresate şi se eschivează de la executarea obligaţiilor ce le revin în ceea ce priveşte repararea prejudiciului material cauzat, constând în deteriorarea semnificativă a bunului, ca urmare a edificării unei construcţii cu nerespectarea standardelor legale privind calitatea în construcţii şi siguranţa la incendiu.

13. De asemenea, având în vedere că prejudiciul material cauzat de pârâţii este considerabil, reclamanta apreciază că este necesară luarea unor măsuri provizorii de asigurare. Astfel, solicită aplicarea sechestrului atât asupra bunurilor mobile şi imobile ale pârâţilor, cât şi asupra conturilor bancare deţinute de aceştia la instituţiile bancare.

14. De drept, îşi întemeiază solicitarea pe prevederile art.art.174 alin.(1); 175 alin.(1); 177 alin.(1) Cod de procedură civilă; pct.pct.1 din hotărârea Plenului CSJ nr.32 din 24.10.2003 şi prevederile art.6, 13 CEDO.

15. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 s-a admis parţial cererea scrisă din 11 martie 2025 înaintată de către SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana, dispunând aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor băneşti ce aparţin pârâtului Polihovici Vladimir, cu titlu de asigurare a acţiunii, în limita valorii prejudiciului material estimat la 865.379,89 lei, cu notarea acţiunii în Registrul bunurilor imobile, în temeiul art.175 alin.(1) lit.a[1]) Cod de procedură civilă.

Solicitarea recurentului:

16. La 03 aprilie 2025 Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului, avocat Turuta Constantin, a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii instanţei de fond.

Argumentele părţilor:

17. În motivarea recursului, recurentul apreciază critic soluţia instanţei de fond, specificând că aceasta s-a limitat la o expunere strict cronologică a cererilor formulate în cauză, atât a cererii de chemare în judecată, cât şi a celei de aplicare a măsurii asigurătorii, fără însă a proceda la o analiză efectivă a condiţiilor de admisibilitate şi temeinicie a măsurii solicitate.

18. În acest context, recurentul subliniază lipsa unei examinări riguroase a riscului ca executarea hotărârii să devină imposibilă sau substanţial îngreunată în absenţa sechestrului, precum şi absenţa unei evaluări privind proporţionalitatea între măsura solicitată şi prejudiciul pretins de reclamantă.

19. De asemenea, evidenţiază faptul că dispunerea sechestrului asupra întregului patrimoniu al pârâtului, în lipsa unei justificări concrete a necesităţii unei asemenea măsuri, poate fi calificată drept o intervenţie arbitrară, bazată pe o apreciere excesiv de largă şi nerezonabilă a circumstanţelor.

20. Mai mult, afirmă că încheierea atacată nu conţine o motivare clară privind care parte din cererea de instituire a sechestrului a fost admisă şi care a fost respinsă, ceea ce ridică serioase semne de întrebare asupra coerenţei şi rigurozităţii raţionamentului instanţe.

21. Or, potrivit dispoziţiilor art.432 alin.(1) lit.e) Cod de procedură civilă, recursul este admisibil în cazul în care hotărârea este arbitrară sau se întemeiază în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

22. Sub acest aspect, un prim indiciu al caracterului arbitrar al încheierii îl constituie discrepanţa evidentă dintre menţiunea din dispozitiv referitoare la admiterea „parţială” a cererii de sechestru şi măsura concretă dispusă, respectiv instituirea sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile şi imobile ale pârâtului, precum şi asupra mijloacelor băneşti, până la concurenţa sumei totale pretinse.

23. În mod firesc, o admitere parţială presupune o delimitare clară între elementele acceptate şi cele respinse, însoţită de o motivare care să explice raţiunile ce au determinat această diferenţiere. În speţă, însă, această clarificare lipseşte cu desăvârşire.

24. Mai mult indică că, instanţa nu oferă nici o justificare privind aplicarea sechestrului asupra tuturor categoriilor de bunuri, deşi o astfel de măsură presupune o

analiză prealabilă privind natura şi valoarea activelor în raport cu cuantumul prejudiciului pretins.

25. În absenţa unei astfel de justificări, soluţia instanţei pare să fi fost luată fără o evaluare efectivă a necesităţii şi proporţionalităţii măsurii, aspect care contravine principiilor fundamentale ale dreptului procesual civil şi afectează previzibilitatea hotărârii.

26. În plus, această lipsă de corelare între considerentele deciziei şi dispozitivul acesteia generează o incertitudine juridică gravă, fiind de natură să pună sub semnul întrebării validitatea şi legalitatea măsurii dispuse.

27. Mai exact, dacă instanţa a considerat că doar o parte a cererii justifică măsura sechestrului, ar fi trebuit să indice în mod expres ce elemente au fost înlăturate şi în ce măsură sechestrul se aplică doar anumitor bunuri sau pentru o parte din sumă.

28. Lipsa acestei delimitări lasă impresia că măsura a fost aplicată în mod automat şi nediferenţiat, fără o evaluare punctuală a situaţiei patrimoniale a pârâtului şi fără a se urmări un echilibru just între scopul măsurii şi impactul acesteia.

29. O astfel de abordare nu numai că încalcă principiul proporţionalităţii, dar afectează în mod direct dreptul pârâtului la proprietate, în condiţiile în care i se restricţionează accesul la întregul său patrimoniu, fără o analiză a caracterului adecvat şi necesar al măsurii.

30. Din această perspectivă, se impune reţinerea caracterului excesiv al sechestrului instituit, întrucât nu rezultă că instanţa ar fi luat în calcul valoarea efectivă a bunurilor supuse măsurii raportat la cuantumul prejudiciului invocat.

31. Pe de altă parte, pentru a justifica aplicarea unei măsuri asigurătorii, este esenţială existenţa unei aparenţe de drept în favoarea reclamantei, aspect ce presupune o minimă analiză asupra temeiniciei acţiunii principale.

32. Or, în cuprinsul încheierii recurate nu se regăseşte nicio apreciere, nici măcar sumară, asupra argumentelor de fond prezentate de reclamantă, nefiind analizată nici natura daunelor pretinse şi nici temeiul juridic invocat.

33. Omisiunea acestei evaluări preliminare întăreşte ideea că măsura asigurătorie a fost dispusă fără o verificare reală a condiţiilor necesare pentru admiterea sa, ceea ce compromite caracterul echitabil al procedurii.

34. Subliniază că măsurile asigurătorii nu pot fi transformate într-un mecanism de constrângere fără filtrul legal al unei analize judicioase, care să urmărească echilibrul între interesele părţilor şi necesitatea de a preveni o eventuală fraudare a executării.

35. Prin urmare, modul în care a fost adoptată încheierea contestată contravine exigenţelor unei decizii motivate, proporţionale şi întemeiate pe probe concrete, iar menţinerea acesteia ar perpetua o practică neconformă cu cerinţele unui proces echitabil.

36. În acest sens, admiterea recursului şi casarea încheierii pronunţate de instanţa de fond s-ar impune nu doar ca remediu în cazul de faţă, ci şi ca demers necesar pentru asigurarea unei jurisprudenţe coerente şi previzibile în materia măsurilor asigurătorii.

Termenul de declarare a recursului:

37. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

38. Colegiul civil reţine, că din lucrările dosarului urmează că încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 a fost comunicată recurentului prin intermediul

poştei terestre, la data de 16 martie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 03 aprilie 2025.

39. Astfel, instanţa conchide, că recursul declarat de Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului, avocat Turuta Constantin, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de recurs:

40. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul Civil consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins cu menţinerea încheierii primei instanţe din următoarele motive:

41. Conform art.424 alin.(1) din Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

42. În condițiile art.426 alin.(2) din Cod de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

43. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

44. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

45. Conform art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

46. Conform art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

47. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

48. În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc.

49. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

50. Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu reacredinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între

interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

51. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei şi motivele invocate de recurentă, Colegiul costată că instanţa de fond just a reţinut starea de fapt şi a aplicat cadrul legal situaţiei.

52. Astfel, Colegiul notează că obiectul acţiunii constituie încasarea, în mod solidar, de la pârâţii SRL „Promar-Tur" şi Polihovici Vladimir a sumei de 865.379, 89 lei cu titlu de prejudiciu material şi a sumei de 1.000.000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral, cauzate prin darea şi exploatare a unei construcţii.

53. Prin cererea de asigurare, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile şi mijloacele băneşti ce aparţin cu drept de proprietate lui Vlad Polihovici, în limita valorii acţiunii, ce vizează suma pagubei materiale de 865.379, 89 lei, a pagubei morale de 1.000.000,00 lei şi a costului judecăţii de 60.061,00 lei.

54. Colegiul civil consideră că prima instanţă corect a constatat oportunitatea şi necesitatea instituirii măsurilor de asigurare, în vederea evitării producerii unor pagube iremediabile drepturilor reclamantului, prin eventuale acţiuni de înstrăinare a bunurilor mobile/imobile, asupra cărora se solicită aplicarea sechestrului, atâta timp cât există riscul ca bunurile pârâtului Polihovici Vladimir pot fi diminuate în frauda drepturilor reclamantei pe tot parcursul judecării prezentei cauze.

55. Totodată, ţinând cont de obiectul litigiului, cuantumul pretins al prejudiciului, care este unul considerabil, existenţa riscului imposibilităţii punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acţiunii, din cauza deteriorării sau înstrăinării bunurilor pârâtului, Colegiul civil consideră ca fiind întemeiată concluzia instanţei cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti aflate la conturile bancare, cât şi pe bunurile mobile şi imobile ce aparţin cu drept de proprietate pârâtului Polihovici Vladimir în limita sumei de 865.379,89 lei, ce reprezintă valoarea prejudiciului material pretins.

56. În ceea ce priveşte critica recurentului referitoare la pretinsa lipsă de motivare privind admiterea parţială a cererii de asigurare, se impune a sublinia că această soluţie este, dimpotrivă, clar exprimată şi justificată prin delimitarea dintre capetele de cerere ce vizau prejudiciul material, pentru care s-a admis măsura – şi cele referitoare la prejudiciul moral şi cheltuieli de judecată, care au fost în mod implicit respinse.

57. Aşadar, admiterea parţială a cererii nu se referă la limitarea bunurilor asupra cărora se aplică sechestrul, ci la limitarea valorii sechestrului exclusiv la cuantumul prejudiciului material pretins, de 865.379,89 lei, fără a se extinde asupra sumei solicitate cu titlu de daune morale în mărime de 1.000.000 lei şi fără a include cheltuielile de judecată în sumă de 60.061,40 lei.

58. În context, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situaţie legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părţii interesate, acestea urmează a fi proporţionale, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului, să fie în concordanţă cu obiectul acțiunii și să corespundă scopului instituit de lege.

59. În continuare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurent cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acţiunii, or, prima instanţă, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară a bunurilor,

urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtului pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.

60. Este de menţionat că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului.

61. Susţinerea recurentului potrivit căreia instanţa ar fi dispus sechestrul „asupra tuturor bunurilor" fără individualizare este de asemenea lipsită de temei, întrucât măsura are un caracter generic doar în ceea ce priveşte natura bunurilor (mobile, imobile şi mijloace băneşti), dar este limitată în mod expres prin cuantumul pentru care se instituie, respectiv până la concurenţa sumei de 865.379,89 lei.

62. Pe de altă parte, analiza proporţionalităţii invocată de recurent a fost realizată în mod implicit prin coroborarea naturii prejudiciului invocat cu valoarea pentru care s-a dispus sechestrul, raportată la întinderea măsurii, care nu afectează bunurile peste această valoare.

63. Instanţa nu este obligată, în faza măsurilor asigurătorii, să stabilească cu exactitate valoarea fiecărui bun sau să verifice exhaustiv patrimoniul pârâtului, ci doar să se asigure că măsura solicitată nu este vădit disproporţionată faţă de creanţa pretinsă.

64. În acelaşi timp, argumentele recurentului precum că măsurile de asigurare ar trebui să vizeze bunurile care ar putea acoperi valoarea prejudiciului invocat, sunt irelevante, având în vedere că încheierea privind asigurarea acţiunii se execută în ordinea stabilită de Codul de executare, instanţa pronunţând o încheiere de admiterea sau de respinge a măsurilor de asigurare, fără a individualiza bunurile ce urmează a fi indisponibilizate.

65. De asemenea, Colegiul civil observă că criticile recurentului, în special, privind necesitatea unei analize sumare a temeiniciei pretenţiei formulate în acţiunea principală, nu reţin critică, or, se referă la fondul cauzei, temeinicia căreia urmează a fi soluţionată de către instanţa de fond şi nu poate fi reţinută de către instanţa de recurs, or prin expunerea asupra acestora, instanţa riscă să atingă fondul cauzei, iar asemenea expunere din partea instanţei de judecată este inadmisibilă la această etapă.

66. În continuare, Colegiul consideră neîntemeiat argumentul recurentului potrivit căruia reclamanta/intimata nu a invocat şi nu a prezentat careva probe în vederea exonerării de către pârât de la executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti.

67. Dimpotrivă, reclamanta a prezentat suficiente dovezi din care rezultă o posibilă îndatorare semnificativă a pârâtului/recurentului Polihovici Vladimir, cuantificată la suma de 865.379,89 lei, ceea ce reprezintă un indiciu serios al unui risc de neexecutare.

68. În susţinerea acestei concluzii, este relevant şi faptul că la 22 noiembrie 2024 reclamantul a depus acţiunea în cauză faţă de ÎI „Polihovici Vladimir". Prin încheierea din aceiaşi dată, instanţa a emis încheierea de asigurare a acţiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile întreprinderii individuale. Însă, la data de 20 decembrie 2024, prin decizia ASP, ÎI „Polihovici Vladimir" a fost radiată din Registru de Stat a întreprinzătorilor individuali, fapt care şi a dus la subrogarea părţii pârâte în drepturi procedurale cu fondatorul său - Polihovici Vladimir.

69. Circumstanţele enunţate, cât şi comportamentul părţii pârâte, denotă nu doar lipsă de diligenţă, ci o atitudine de rea-credinţă, ce justifică temerea rezonabilă că, în lipsa

instituirii unor măsuri asigurătorii, executarea unei hotărâri favorabile reclamantei ar putea fi serios compromisă.

70. Prin urmare, aceste împrejurări creează un cadru factual şi juridic ce legitimează pe deplin concluzia instanţei de fond privind necesitatea aplicării sechestrului asigurător. Scopul acestor măsuri nu este altul decât acela de a garanta efectivitatea unei eventuale hotărâri favorabile, evitând transformarea dreptului recunoscut prin hotărâre într-un simplu titlu iluzoriu, lipsit de finalitate practică.

71. Totodată, nu se poate reţine nici critica privind lipsa analizei aparenţei de drept în favoarea reclamantei, întrucât instanţa a reţinut implicit această aparenţă prin faptul că a admis parţial măsura solicitată, după analizarea susţinerilor reclamantei privind prejudiciul invocat, coroborate cu înscrisurile anexate cererii.

72. Prin urmare, măsura aplicată este una proporţională, limitată la suma strict necesară pentru asigurarea eventualei executări, în ce priveşte recuperarea prejudiciului material, fără a produce o ingerinţă excesivă în patrimoniul pârâtului. Din această perspectivă, încheierea instanţei de fond apare ca fiind legală şi temeinică, motiv pentru care critica formulată pe acest aspect se impune a fi respinsă ca neîntemeiată.

73. În această ordine de idei, Colegiul reţine că recurentul, deşi şi-a exprimat dezacordul faţă de încheierea contestată, nu a prezentat în faţa instanţei de recurs argumente convingătoare care să răstoarne în mod eficient concluziile instanţei de fond. Pe de altă parte, circumstanţele reţinute anterior, corelate cu dispoziţiile relevante ale Codului de procedură civilă, au fost corect identificate şi valorificate de către instanţa de fond la pronunţarea unei încheieri legal şi temeinic motivate.

74. Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, prima instanţă just a acceptat cererea reclamantei SRL „Edirica” cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului, avocat Turuta Constantin, şi a menţine încheierea primei instanţe cu privire la acceptarea parţială a cererii de asigurare a acţiunii pe bunurile mobile/imobile, cât şi pe mijloacele băneşti ce aparţin pârâtului/recurentului Polihovici Vladimir, ca întemeiată şi legală.

75. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Polihovici Vladimir, în persoana reprezentantului, avocat Turuta Constantin.

Se menţine încheierea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 privind admiterea parţială a cererii cu privire la asigurarea acţiunii înaintată de SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Edirica”, în persoana reprezentantului, avocat Străisteanu Doina-Ioana către SRL „Promar-Tur” şi ÎI „Polihovici Vladimir”, privind repararea daunei cauzate prin ridicarea şi darea în exploatare a unei construcţii cu încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Țihonschi

Radu Holban